

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum vxoricidium impediat matrimonium? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

ritatem ab aliqua pœna: quia etiam excommunicatio quædam pœna est.

Ad quartum dicendum, quod duplex est congregatio: quædam œconomica, sicut familia aliqua: & quædam politica, sicut ciuitas & regnum. Ille igitur qui præest secundæ congregationi ut Rex, potest infligere pœnam & corrigere personam, & exterminare ad purgationem communitatis, cuius curam gerit: sed ille qui præest in prima congregatione ut pater familias, non potest infligere nisi pœnam corrigentem, quæ se non extendit ultra terminos emendationis, quam transcendit pœna mortis. Et ideo vir qui præest uxori, non potest ipsam interficere, sed alias accusare vel castigare.

ARTIC. II.

258

Vtrum vxoricidium impediatur matrimonium?

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod vxoricidium non impediatur matrimonium. Directius enim opponitur adulterium matrimonio, quam homicidium. Sed adulterium non impedit matrimonium. Ergo nec vxoricidium.

¶ 2. Præterea, Grauius est peccatum occidere matrem, quam vxorem: quia numquam licet verberare matrem, licet autem quandoque verberare vxorem. Sed occisio matris non impedit matrimonium. Ergo nec vxoris occisio.

¶ 3. Præterea, Magis peccat qui vxorem alterius propter adulterium interficit, quam qui vxorem propriam, in quam minus habet de motiuo, & minus ad eam spectat eius correctio. Sed qui alienam vxorem occidit, non impeditur a matrimonio. Ergo nec qui propriam vxorem interficit.

¶ 4. Præterea, Remota causa, remouetur effectus. Sed peccatum homicidij potest per pœnitentiam remoueri. Ergo & impedimentum matrimonij, quod ex eo causatur; & ita videtur quod post peractam pœnitentiam non prohibeatur matrimonium contrahere.

SED

In decr.
33. q. 2.
eum in-
terfello-
res.

* *ibid. c.*
12. c. 4.
sent d. 37

S. B.
decr. 33.
q. 2. c. *In-*
terfello-
res.

SED contra est, quod Canon. † dicit, Interfectores suarum coniugum ad penitentiam redigendi sunt, quibus penitus denegatur coniugium.

¶ Præterea, In eo in quo quis peccat, debet etiam puniri. Sed peccat contra matrimonium, qui uxorem occidit. Ergo debet puniri ut matrimonio priuetur.

RESPONDEO dicendum, quod vxoricidium, ex statuto ecclesie, matrimonium impedit: sed quandoque impedit contrahendum, & non dirimit contractum, quando scilicet propter adulterium vir occidit uxorem, aut etiam propter odium: tamen si timentur de incontinentia eius, potest cum eo dispensari per Ecclesiam, ut licite matrimonium contrahat. Quandoque etiam dirimit contractum, ut quando aliquis interficit uxorem suam, ut ducat eam cum qua nuchatur: tunc enim efficitur illegitima persona simpliciter ad contrahendum cum illa, ita quod si de se hoc cum ea contraxerit matrimonium, dirimitur. Sed per hoc non efficitur simpliciter persona illegitima respectu aliarum mulierum. Vnde si cum alia contraxerit, quamvis peccet, contra statutum Ecclesie faciens: tamen matrimonium contractum non dirimitur propter hoc.

Ad primum ergo dicendum, quod homicidium & adulterium in aliquo casu impediunt matrimonium contrahendum, & dirimunt contractum, sicut de vxoricidio hic dicitur. & de adulterio infra dicitur. Vel dicendum, quod vxoricidium est contra constantiam coniugii, sed adulterium est contra bonam fidem ei debitam: & ideo adulterium non est magis contra matrimonium, quam vxoricidium: & ita ratio procedit ex falsis.

Ad secundum dicendum, quod simpliciter loquendo grauius peccatum est occidere matrem, quam uxorem, & magis contra naturam: quia naturaliter homo matrem reueretur. & ideo minus inclinatur ad infestationem matris, & pronior est ad infestationem uxoris, ad cuius pronitatis repressionem vxoricidium est.

est matrimonium ab Ecclesia interdictum.

Ad tertium dicendum, quod talis non peccat contra matrimonium, sicut ille qui propriam uxorem interficit: & ideo non est simile.

Ad quartum dicendum, quod non est necessarium, quod deleta culpa, deleatur omnis pœna, sicut de irregularitate patet. Non enim pœnitentia restituit in pristinam dignitatem, quamvis possit restituere in pristinum statum gratiæ, ut dictum est*.

QVÆST. LXI.

De impedimento matrimonij quod est votum solemne, in tres articulos diuisa.

¶ Einde considerandum est de impedimentis quæ superueniunt matrimonio. Et primo, de impedimento, quod provenit matrimonio, scilicet de voto solemnem. Secundo, de impedimento, quod provenit matrimonio consummato, scilicet de fornicatione.

¶ Circa primum quæruntur tria.

¶ Primo, utrum alter coniugum altero invito, post carnalem copulam possit religionem intrare?

¶ Secundo, utrum ante carnalem copulam possit intrare?

¶ Tertio, utrum mulier possit nubere alteri viro, priore ante carnalem copulam religionem ingresso?

ARTIC. I.

Utrum alter coniugum, altero invito, post carnalem copulam possit religionem intrare?

¶ Ad primum sic proceditur. Videtur, quod alter coniugum etiam post carnalem copulam possit altero invito ad religionem transire. Quia lex divina magis debet spiritualibus favere quam lex humana. Sed lex humana hoc permittit. Ergo multo fortius lex divina permittere debuit.

¶ 2 Præterea, Minus bonum non impedit maius bonum. Sed matrimonij status est minus bonum, quam status religionis, ut patet 1. Corinth. 7. Ergo propter matrimonium non debet homo impediri quin Supplementum. M m possit

q. 28. ar.
1. ad 3.

252

Tho. 4. d.
27. q. 1.
ar. 2. q. 1.
& se 7.